

Nr 566.

Av herrar **Sundström** i Skövde och **Lövgren**, i anledning av
*Kungl. Maj:ts proposition, nr 245, angående reglering av
sockernäringen i riket m. m.*

Uti bevillningsutskottets betänkande nr 18 år 1941 upptager utskottet till behandling den skillnad i detaljpriset på socker, som kunnat konstateras skilda orter emellan. Utskottet framhåller att priserna i gemen inte kunna anses oskäligen. »Endast å ett fåtal orter hava priser konstaterats, vilka kunna rubriceras som toppriser.» Utskottet framhåller även att sockernämnden upptagit förhandlingar med vederbörande detaljistorganisation i syfte att åstadkomma mera enhetlig prissättning. Sockernämnden hade vid detta tillfälle inte ansett nödvändigt med ett direkt statsingripande för att få prisfrågan löst. Utskottet för sin del anser sig emellertid »böra understryka nödvändigheten av att Kungl. Maj:t ägnar detta spørsmål fortsatt uppmärksamhet samt därvid söker åstadkomma en skälig utjämning av försäljningspriset å socker särskilt å sådana orter, där priset befinnes vara högre än som normalt tillämpas inom handeln med denna vara».

Det måste betecknas som anmärkningsvärt, att denna utskottets klart uttalade förväntan icke lett till något resultat, då det i stort sett torde råda samma ojämnhet i prissättningen på socker nu som år 1941. Icke heller i årets sockerproposition, nr 245, har frågan ägnats någon uppmärksamhet.

Det måste emellertid anses orimligt att en statligt reglerad näring, som därjämte erhåller ett statligt stöd på 22 milj. kr., skall tillämpa en metod för varans distribuering, som nödvändiggör prisskillnader på upp till 15 % på exakt lika produkter. Sålunda utgjorde bitsockerpriset i Stockholm enligt Sociala meddelanden 1945 66 öre, i Karlstad 71 öre och i Kiruna 76 öre. Lika väl som t. ex. tobaksvaror och margarin kan säljas till samma priser i samtliga butiker, som föra dessa varor, borde det vara möjligt att åstadkomma en fraktutjämning i fråga om socker, som gör en enhetlig prissättning möjlig. Att detta skulle leda till en generell prishöjning på socker torde knappast vara att befara. Om man studerar sockerbolagets ekonomiska ställning, har man anledning antaga att bolaget mycket väl kan bära den kostnadsökning, som en omläggning av distributionen till äventyrs kan medföra. Än så länge är det emellertid icke bevisat att inte en omläggning av distributionen kan leda till en generell prissänkning lika väl som en prishöjning. Den saken måste klargöras genom en förutsättningslös utredning.

På grund av vad sålunda blivit anfört hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsam utredning om och förslag till enhetlig prissättning av Svenska sockerfabriksaktiebolagets på den inhemska marknaden saluförda produkter.

Stockholm den 6 april 1945.

Walter Sundström,
Skövde.

O. W. Lövgren.
